

færlig i de flette Aar — den var i 1892 c. 22 pCt. Heraf ses, at der er alle Betingelser for en god Fremtid for Algerbruget paa St. Croix, naar man i Forbindelse med Sukkerfogeriets Opretholdelse vil støtte Hushandsbruget, saa vel som de større Gaardbrug ved at beskytte dem mod Prioritetslaan. Hvilke Mænd eller Familier, der besidde Ejendommene, kan være Staten og Samfundet ligegyldigt — kun at de eje dem helt og holdent. Mulig ville Ejendomspriserne synke noget, naar det forbydes at paalægge Laan, men desto bedre ville Ejerne kunne magte Forholdene, jo billigere de have købt. Og de nuværende Ejere saa jo en stor Lettelse ved at saa deres nuværende dhre Laan omfatte fra 5 pCt. til 4 pCt. Og for saa vidt som Prioritetsjerne skulde beklage sig over Konverteringen, da er der dertil at sige, at de have saa længe uden Risiko haft en saa blodig stor Part af Dens Naturfrembringelser at Befolkningen har Krav paa efterhaanden at befries for deres Nag, ligesom Staten for deres Skyld har maattet bære Byrder, (f. Eks. Laanet af 16de Juni 1876, 600,000 Kr.) uden hvilke selv de prioriterede Ejendomme forlængst havde været ødelagte og værdiløse.

Hvad der er sagt om St. Croix, gælder ogsaa, om end paa en anden Maade, om St. Thomas. Prioritetslaanene tiltage og trykke, samtidig med at Handelen er vigende, gensidigt paavirke de hinanden. De rige Familier forsvandt og med dem Kapitalen, der nu hviler som en Hemsfo: som Prioritetsgæld paa al Ejendom og paa dertil knyttet Virksomhed. Og medens Fortidens Handelsstand kunde arbejde med saa trykkende Baand som dem, der i Form af Told, Skibsafgift m. v.; pine Handel og Skibsfart paa St. Thomas, paa Grund af Dens for Sejlstibene og Paketterne saa heldige Bellingehed, saa er det klart, at med Nutidens Forhold, Nutidens let bevægelige Skibe og Nutidens Konkurrence var det umuligt for

St. Thomas' Indvaanere at holde paa Handelen — trykkede, som de bleve, af den stigende Gæld og aftagende Konjunkturer. Staten maa forlange en succesfuld Afvikling af al Prioritetsgæld, den beløber sig for Tiden til c. 750,000 Doll., altsaa aarlig Rente c. 37,000 Doll. eller c. 150,000 Kr., og straks en Konvertering af samme, hvad sikkert vil give Opsving til Forretningerne. Kun det vigtigste, som vistnok for lang Tid siden burde have været gjort, Havnen gjort til Frihavn, om dette kan naas, bør da Indvaanerne, naar i øvrigt en hensigtsmæssig Reform gennemføres, selv tage Bestemmelse om. — Som alt anført beløber den Indtægt paa St. Thomas, som Staten efter Regeringslovsforlaget skulde have, sig til 75,600 Doll. aarlig; men heraf indkommer saa store Summer

i Indførselstold som . . . . . 21,900 Doll.
og i Skibsafgifter som . . . . . 28,700 —

tilsammen . . . 50,600 Doll.

Tilsammen altsaa 50,000 Doll., eller omtrent 200,000 Kr. aarlig som Byrde for Besøget i St. Thomas Havn, og saa undrer man sig over, at denne efterhaanden er gaaet tilbage. Havde man i Tide gjort St. Thomas til en Frihavn, saa vilde den rimeligvis vedblevet at være, hvad den var: Oplagsplads for den mexikanske Havbugt og Provianteringsplads, Kulplads og Paketknudepunkt. Om en Frihavn kan betale sig nu, maa Indbyggerne afgøre, men da ogsaa selv bære Byrderne. Endnu maa tilføjes, at blandt de Indtægter, som Lovforslaget henlægger til Kommuncakassen, findes et Beløb paa c. 5,000 Doll. i Skrafgifter og yderligere 6,000 Doll. i Afgift for Lods- og Havnevæsen, altsaa yderligere 40,000 à 50,000 Kr. aarlig afgift for den Havnen jøgende Handel og Skibsfart. Altsaa Skibsfart og Handel i St. Thomas har, inden noget Udbytte kan naas, at svare aarlig i Renter og Afgifter en Sum af 400,000 Kr., foruden